

परप्रतिपत्ता, [क] पुं, (प्रतिपत्ता: पर: परप्रपौतः) अन्तरः । उद्ग्रप्रपौतः । इति हेमचन्द्रः ॥

परभागः, पुं, (परस्य श्रेष्ठस्य भागः ।) गुणोत्कर्षः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, रघुः । ५।७० ॥

“आभाति लब्धपरभागतयाधरोष्ठे लीलासितं सद्गुणार्चिरिव लवोयम् ॥”)

सुसम्पत् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ शेषांशश्च ॥

परमुक्ता, स्त्री, (परेण परपुरुषेण मुक्ता ।) अन्यपुरुषसम्भोगविशेषः । यथा,—

“परमुक्ताश्च कान्ताश्च यो मुहूर्त्तं स नरः ॥

स पश्यते कालक्षणे यावच्चन्द्रदिवाकरौ ॥

न सा देवे न सा प्रेते पाकाहं प्रापसंयुता ।

तस्या आलिङ्गने भर्ता भ्रष्टश्चैव नृजसः ॥

देवताः पितरस्तस्य हृदयानि च तर्पणे ।

सुखिनो न भवन्त्येवमित्याह कमलोद्भवः ॥

तस्माद्वयनेन भाग्याश्च रचयं कुरुते सुधीः ।

अन्यथा पापिनीभर्ता निश्चितं नरकं व्रजेत् ॥

पदे पदे सावधानः कान्तां रक्षति पण्डितः ।

न प्रतीतिस्थली योषा दोषाणाञ्च करणिका ॥

कलत्रं पाकपात्रञ्च सदा रक्षितुमर्हति ।

परस्पर्शादयद्वाञ्च शुद्धां स्वसङ्गं सदा ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे १८ अध्यायः ॥ ३॥

अन्येन भवति चि ॥

परभृत, पुं, (परान् कोकिलान् विभर्त्तति । उभृत्यति भृतिपुटौ + कृप् । परेषां भृदिति केषित् ।) काकः । इत्यमरः । २।५।२० ॥

(परजनपयोगे, चि । यथा, भागवते । २।२।५ ।

“सीराणि किं पथि न सन्ति दिशन्ति भिर्चा

नैवाद्भिपाः परभृतः सरितोऽप्यसृजन् ॥”)

परभृतः, पुं, (परेण कार्येण भृतः पृष्ठः ।) कोकिलः । इत्यमरः । २।५।१६ ॥ (यथा, नृचकटीये ।

“परभृत इव नौड्रे रक्षितो वायसीभिः ॥”

स्त्रियां टाप् । यथा, रघुः । ६।४७ ।

“परभृताभिरित्यैव निवेदिते

स्वामते रमते स्व वधूजनः ॥”

तथाच कुमारे । ६।२ ।

“सूतयष्टिरिवाभ्यासे भयौ परभृतोऽमुखी ॥”

अत्र सक्तिनाथः । “परभृतया कोकिलया

उत्मुखी सुखरा । परभृतेति क्रियाशब्दविव-

क्षायां ‘जतेरर्खी’ इति डीप् प्रत्ययो न भवति ।

अथवा भृद्वरणं सम्पदादित्वात् कृप् । परैः

भृत्यस्यास्तया परभृता इति आसेन आख्यातम् ।

पदमञ्जरीकारस्तु परैः भ्रियते इति कर्मणि

कृप्माह ॥”) परपौषिते चि ॥

परम, अ, (परं पूर्णं + अम् ।) नियोगः । ज्ञेयः । इति मेदिनी ॥ अत्रात् । (निज्ज्ञेयः । यथा, पञ्चतन्त्रे ।

“तेषां सर्वेषां शास्त्रपरमाः परं बुद्धिरहिताः ॥”

अधिकम् । यथा, रघुः । १।१७० ।

“रेखाभावेमपि सुखादामनोर्वर्त्मनः परम् ॥”

अनन्तरम् । यथा, तन्त्रे । १।६६ ।

“नूनं मत्तः परं वंश्याः पिण्डविच्छेददर्शिनः ॥”)

परम, अ, अनुज्ञा । इति मेदिनी ॥ हां इति भाषा । तथा च । ओमेवं परमं मते । इत्यमरः । ३।४।१२ ॥ त्रीणि मते अनुमतौ । औं कुरु ओमित्युक्तवतः । एवं वापुं एवं यदाह भगवान् । परमन्ते आवसं ममेदं परमम् । त्रयं प्रकारेऽपि । इति भरतः ॥

परमः, त्रि, (परं उत्कृष्टं मातीति । “आतो-रुपसर्गं कः ॥” ३।२।४ । इति कः ।) परः । उत्कृष्टः । इति मेदिनी ॥ (यथा, मनुः । ६।३१६ ।

“सर्वथा ब्राह्मणाः पूज्याः परमं देवतं हि तत् ॥”)

प्रधानम् । (यथा, मनुः । ६।६६ ।

“एवं सन्त्यस्व कर्माणि स्वकार्यपरमोऽसृष्टः ॥”)

आद्यः । ओङ्कारः । इति विश्वः ॥ (यथा, कुमारे । ६।३५ ।

“ततः परममित्युक्ता प्रतस्थी मुनिमण्डलम् ॥”)

अग्रसरः । इति हेमचन्द्रः ॥ (महादेवः । यथा, महाभारते । १३।१७।५१ ।

मन्त्रवित् परमोमन्त्रः सर्वभावकरो हरः ॥”)

परमगतिः, स्त्री, (परमा गतिः ।) सुक्तिः । मोक्ष-

हेतौ चि । यथा । गुणातीतोऽपीशश्चिगुणसचि-

वस्तारभयस्तिष्ठतिर्निर्यः स्तिष्ठतिविलयकर्मणि

कुरुते । कृपापारावारः परमगतिरेव त्रिजगतां

नमस्तस्यै कस्येचिदमितमहिम्ने पुरभिदे ॥ इति

मङ्गलवादः ॥ तस्या लक्षणं यथा,—

“यां विष्ठाः सर्वतः शान्ता विशुद्धा ज्ञाननिष्ठायाः ।

गतिं गच्छन्ति सन्नुष्टास्तामाहुः परमां गतिम् ॥”

इति महाभारते मोक्षधर्मः ॥

परमगवः, पुं, स्त्री, परमचासौ गौर्हेति श्रेष्ठगौः ।

परमपदः, पुं, स्त्री, (पदते ज्ञानिभिः प्राप्यते इति

प्रदम् । ततः कर्मधारयः ।) श्रेष्ठस्थानम् । पर-

देवताचरणः । यथा । स्वपुष्पैराकीर्णं कुसुम-

धनुषो मन्दिरमहो पुरो ध्यायन् ध्यायन् यदि

जपति भक्तस्तव मनुम् । स गन्तव्यश्रेष्ठोपति-

रपि कवित्वाभ्यस्तनदीनदीनः पर्यन्ते परमपद-

लीनः प्रभवति ॥ इति कर्पूराख्योक्तम् ॥

परमब्रह्म, [न्] स्त्री, (परमं ब्रह्म ।) परमेश्वरः ।

नारायणः । यथा ।

सत्यतपा उवाच ।

“यदेतत् परमं ब्रह्म त्वया प्रोक्तं महासुने ।।

तस्य रूपं न जानन्ति योगिनोऽपि महात्मनः ॥

अनामंगोवरहितममूर्त्तं मूर्त्तिवर्जितम् ।

कथं तज्ज्ञायते ब्रह्म संज्ञानामविवर्जितम् ॥

तत्तस्य संज्ञां कथय येन जानाम्यहं गुरो ! ॥”

दुर्गासा उवाच ।

“यदेतत् परमं ब्रह्म वेदादेशु पठते ।

स देवः पुण्डरीकाक्षः स्वयं नारायणः परः ॥

स यज्ञैर्विधिदैर्दिदैर्नैर्देतैश्च सत्तमः ।।

प्राप्यते परमो देवः स्वयं नारायणो हरिः ॥”

इति वराहपुराणम् ॥

परमर्षिः, पुं, (परमचासौ ऋषिश्चेति ।) अस्य

सुतपतिश्च यथा,—

“ऋषिर्हिंसागतौ घातुर्विद्यासत्यतपःश्रुतैः ।

एष सन्निकथो यस्मात् ब्रह्मस्य तत्तत्सृष्टिः ॥

वितृप्तिसमकालान् बुद्ध्या चिन्तयति चिन्त्यम् ।

ऋषते परमं यस्मात् परमर्षिस्ततः स्मृतः ॥

गद्यार्थाद्विधत्तेर्धातोर्नामानि वृत्तिकारणम् ।

यस्मादेष स्वयं भूतस्तस्माच्च ऋषिता मता ॥”

इति मातृस्थे १२० अध्यायः ॥

भेलादिचिद्विशेषः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

(वेदयासौ हि परमर्षिः । यथा, महाभारते ।

१।१।१७ ।

“द्वैपायनेन यत् प्रोक्तं पुराणं परमर्षिणा ॥”)

परमस्वधर्मा, [न्] त्रि, परमस्वो धर्मो यस्य ।

इति कर्मधारयपूर्वपदबहुव्रीहौ सिद्धान्त-

कौसुदी ॥

परमहंसः, पुं, (परमः श्रेष्ठः हंसः सोऽहं आत्मा

यस्य ।) सन्नासिविशेषः । अस्य लक्षणं यथा ।

जातरूपवेरो निर्द्वन्द्वो निरायहस्तत्रब्रह्ममार्गे

सम्यक् सम्पन्नः शुद्धमानसः प्राणसंधारणार्थं

ययोक्तकाले भैक्षमाचरन् लाभालाभौ समौ

हत्वा श्रूयामारदेवगृह्यणकूटवल्लीकटचमल-

कुलालशालामिहोन्नदीपुलिनगिरिकुहरकन्दर-

कोटरनिकरस्थखिलेऽनिकेतवासौ निप्रयत्नो

निर्मेमः शुक्लधानपरायणः अध्यात्मनिष्ठः शुभा-

शुभकर्म्मनिर्मूलनाय सन्नासेन देहद्वारां करोति

यः स एव परमहंसो नामेति जीवन्मुक्तिविवेकः ॥

(अयं हि चतुर्विधावधूतेश्च श्रेष्ठः । यदुक्तं

महानिष्ठागत्ये ।

“चतुर्णामवधूतानां तुरीयो हंस उच्यते ।

त्रयोऽन्ये भोगयोगाद्या सुक्ताः सर्वे शिवोपमाः ॥”

परमहंसेन हि यज्ञोपवीतादिचिद्वाजि परि-

त्यज्य कौपीनादिकं धारणीयम् । यदुक्तं स्त-

संहितायां ज्ञानयोगे ।

“परमहंसदिदृक् च रज्जुं गोबालमिश्रितम् ।

शिव्यं जलपवित्रञ्च पवित्रञ्च कमण्डलुम् ॥

पक्षिणीमजिनं सूचीं चतुर्णामिन्द्राणि कृपाणि ॥

शिखां यज्ञोपवीतञ्च निव्यक्तं परित्यजेत् ॥

कौपीनं क्रादणं वस्त्रं कम्पां शीतनिवारिकाम् ।

योगपट्टं चर्चिर्बन्धं पादुकां कञ्चमञ्जुतम् ॥

अक्षमालाञ्च मञ्जीयात् वैश्वं दण्डमवगन्तम् ।

अभिरिख्यादिभिर्मन्त्रैः कुर्व्यादुहमनं सुदा ॥

आभित्ति च चिमिः प्रोच्य परमहंससिद्धिपुण्ड्रकम् ॥”

अविदुषा परमहंसेन एकदण्डन भावम् ।

विदुषा तु दण्डादिकं किमपि न धारणीयम् ॥

यदुक्तं निर्ययसिन्धौ । “परमहंसस्यैकदण्ड एव

सोऽप्यविदुषः । विदुषान् सोऽपि नास्ति ।

न दण्डं न शिखां नाच्छादनं धरति परमहंसः ॥”

परमहंसास्तु केवलं प्रणवकपतत्परा एव

भवन्ति । यदुक्तं स्तसंहितायाम् ।

“प्रणवाद्यास्तयोवेदाः प्रणवे पर्यवस्थिताः ।

तस्मात् प्रणवमेवैकं परमहंसः सदा जपेत् ॥

विविक्तदेशमाश्रित्य सुखाधीनः समाहितः ।

यथाशक्ति समाधिस्थो भवेत् सन्नासिनां वरः ॥”

परमहंसास्तु “तत्त्वमसि” इत्यादि महावाक्याव-